

θυμιατήρι

θυμιατήρι, το, ουσ. [<αρχ. θυμιατήριον], το θυμιατήρι· η κολακεία: «είναι πρώτος στο θυμιατήρι»· βλ. και λ. λιβανιστήρι·

- αρπάζω το θυμιατήρι ή παίρνω το θυμιατήρι ή πιάνω το θυμιατήρι, αρχίζω να κολακεύω, κολακεύω κάποιον: «μόλις θέλει να του κάνω κάποια εξυπηρέτηση, πιάνει το θυμιατήρι». Αναφορά στο εκκλησιαστικό θυμιατήρι όπου καίγεται λιβάνι.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας